

Canın mutlu olsun
(Yuhanna 17:11-17)

Biz bazen rüzgârdan dolayı ilerleyemiyoruz. Rüzgâr görünmez Ama var. Zehirli gaz da akciğer içine girerse insan otuz saniye için ölür. Kuzey Kore’de kimyasal silahlar çok olduğunu duydum. Eğer rüzgâr kuzeyden güneye eserken onu kullanırsa bir kaç dakika içinde herkes ölebilir. Aynı şekilde insanın hayatında gözle görünmeyen engeller vardır. İnsan bir madde olduğu için sınırlıdır. Yeryüzünde insanlar her zaman mutlu olamaz. Ama Tanrı her yerde bulunan ve her şeye gücü yeten kadir bir Tanrı olduğu için hiçbir şey tarafından sınırlanmaz. Kimse O’nu engelleyemez. Tanrı kendi kendine mutlu Tanrı’dır.

Kutsal Kitap’ta bereket kelimesi vardır. Bu aslında Tanrı’nın mutluluğu anlamına gelir. Tanrı’nın mutluluğunu bize bildirmesini ve vermesini ister Tanrı. Balıklara kuşlara verdiği bereket, altıncı gün insanlara verilen bereket verimli olmak çoğalmaktı. Ama yedinci günün bereketi ruhsaldır. Efesliler 1:3-6’da söylediği gibi biz ruhsal kutsamayla Tanrı’nın çocukları olduk.

Kör bir adam yardım istediği zaman İsa “Benim ne yapmam istiyorsun?” diye sordu. Bir cüzamlı’ya da aynısını söyledi. Rab onların durumunu bilmediği için mi sordu? Hayır. Ama Rab soruyor. Her insanın iradesi vardır. Kendi iradesiyle istemeli, seçmeli. Bu yüzden Yasa’nın Tekrarı 30:19’da “Önünüze yaşayın ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayasınız” dedi.

Aden bahçesinde Adem’e ‘yeme!’ dedi. Kendi iradesiyle yememeliydi. İradesi günahı seçmemeliydi. Tanrı insanın iradesini kabul eder. Meryem’e bir oğul doğuracağını bildirdiği zaman da Meryem’in onayını istedi. Tanrı böylece insanın iradesini ihmal etmez. Bizim neye ihtiyacı olduğunu Tanrı biliyor ama ‘isteyin’ diyor. O zaman Tanrı işiteceğini ve İsa onu gerçekleştireceğini söyledi.

Müjde Tanrı’nın ağzından çıktı. Biz eğer bunu seçersek o yoldan yürüyebiliriz. Kutsal Kitap ‘tövbe edip İsa’nın adıyla vaftiz olun’ diyor. Ondan sonra ‘Kutsal Ruh’u hediye olarak alın’ diyor. Yuhanna 7:38’de “Kutsal Yazı’da dendiği gibi, bana iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır. Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh’la ilgili olarak söylüyordu” diye yazılmıştır. Biz Kutsal Ruh aracılığıyla İsa’yı Mesih olarak ikrar ediyoruz. Biz eğer bir dini adam olarak kiliseye gidersek Tanrı’yla hiç alakalı olmayacaktır. Nuh’un hikâyesini İsa bahsetti. Nuh’un çağında yeryüzünde insanlarla doluydu. Belki herkes mutlu olmak istemiştir. Ama Tanrı onların sesini duymadı. Sadece Tanrı’nın sözünü

işitip itaat eden sekiz kişiyi ilgilendi. “Yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akıllı fikri hep kötülükte. Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım” (Yaratılış 6:6-7) dedi. Yani onlar Tanrı’ya karşı çıkarak Tanrı’yı ihmal etti.

İman Tanrı’nın ilgisini çeker. Tanrı’dan bize gelen Gerçek aracılığıyla biz sadece itaat edebiliriz. Bu yüzden Tanrı’nın sözüne itaat ederek on yıllardır gemi yapmış olan sekiz kişi kurtuldu.

Tanrı Mısır’daki israil halkına “Kanı görünce üzerinizden geçeceğim” dedi. Tanrı İsa’nın kanına sahip olanları sadece ilgilenir. İsa benim imanımdır, doğruluğumdur. Biz Tanrı’nın ilgisini çekmemiz lazım. Tanrı’nın verdiği vahiy sadece imanımızdır, yaşamımızdır. Çoğunluğun onayı anlamsızdır. Mısır’dan Çıkış 23:2’de “Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız” diye yazılmıştır. Tanrı çoğunluğun onayını sevmez. İnsanlar kendi iradesinden vazgeçerek sürüklenmektedir. Kiliseler bile dünya gidişine uyararak sürükleniyorlar. Bu şeylerden dolayı Tanrı’nın ilgisini kaybediyor. En korkunç olan Tanrı’nın ilgisini kaybetmektir. Nuh’un gemi yapması çok zor bir işti. Sadece sekiz kişi değil hayvanlar için de yiyecekleri biriktirmeliydi. Ama Tanrı’nın buyruğunu yerine getirdi. Zor olsa da sekiz kişi aldığı vahiye itaat etti. Zor olabilir ama biz Tanrı’nın ilgisini çekmemiz lazımdır.

İman hayatını sürdürüyoruz ama canımız mutlu mudur? Şimdi canımız mutlu değilken acaba Tanrı ibadetimizi kabul eder mi? Rab ne ister? ‘Baba’nın bana verdiği söz onlarda olsun ki onların sevinci tamamlansın’ dedi. Ve ‘sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın’ dedi. Acaba sizde Rab’bin sevinci varmı?

Bazı insan Rab ‘beni izle’ derken ‘fakir ol’ diye yanlış anlıyor. Rab ‘ruhta yoksul olun’ dedi. Rab bizim zengin olmamızı ister. Bu yüzden bizi bereketledi. İsa lanetimizi günahımızı üstlendi. Biz bunu kabul etmeliyiz.

Ben gerçekten mutlu muyum? Mutlu insan tembel olmaz. Cimri olmaz. Fakir ve işsiz, başarısız olunca kimse övünmek istemez. Herhangi bir kişi olsun başarılı olup gönenç olunca övünmek ister. Canı mutlu olan kişi övünmek ister. Müjdeleyerek insanlara övünmek ister. Ama insanlara kendi imanını niçin açıklamıyor? Çünkü canı mutlu olmadığı içindir. Rab sevinçle dolu olanlara ‘tanıklarım olun’ dedi. Canı mutlu değilse müjdeleyemez. Ben mutlu olduğum için övünmek istiyorum. Mutlu değilken mutluymuş göstermeye çalışırsa aldattıcıdır. Ben burada 45 yıldır Rab’bin işini yapıyorum. Ben yalanla bu işi yapmadım. Biri yalanla pastörlük yaparsa birkaç ay içinde açığa çıkar. Ben burada 45 yıl çalıştım. Ben mutluyum. Ümidim var. Kiliseyi kurdum ve şimdiye kadar yönetiyorum.

Biz mutlu olmalıyız. Neden Rab’bin kanıyla mutluyuz? Çünkü günahımızı akladı. Bu yüzden Kusal Kitap kilisenin Rab’bin kanıyla satın alınmış olanlar

olduğunu söylüyor. Biz Rab’bin kanıyla neyi kazandık? Artık cehenneme gidemeyiz. Evinin yan ve üst kapı sövelerine kuzunun kanı sürülmüş olduğu İsraililere firavun dokunamadı. Firavunun ordusu onları engelleyemedi. Aynı şekilde ölümler diyarının kapıları bizi engelleyemez. Biz İsa’nın adıyla mutluluk hissetmeliyiz. Cimri olmamalıyız. O gün dünyada bırakılmış olan mülkümüz varsa pişman olacağını söyledi:

“Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.” (Yakup 5:3)

Eyüp gibi her durumda şükredebilmeliyiz. Bugün akşam eğer dünyadan ayrılırsa geri kalan mülk etini yiyebilir. İman olmadan nasıl Tanrı’nın ilgisini çekebilir?

İsa yeryüzündeyken Baba Tanrı’nın sevinci oldu. Baba’nın ilgisini çekti. Cimri olmayın! Tanrı size bir şey vermek isterse de veremez. Kutsal Kitap “Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız” dedi. İnanın! Canınızı mutlu edin! Cimri olmayın! Sevinçle dolu olmalı ki müjdeleyebilir. Dünyadan ayrıldığımız zaman mutlu olmalıyız. Dünyadaki şeylerle mutlu olmaya çalışmayın!

20140601 SEMONE